

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/101/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3106221989
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3106221989.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcov 1/ Ing. L. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX a 2/ U. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. 338, obaja právne zastúpení JUDr. Jánom Legerským, advokátom so sídlom Nám. sv. Anny 15/25, Trenčín, proti žalovanému Ing. X. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. 4, Z., o odstránenie neoprávnenej stavby, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 28. septembra 2020, č. k. 24C/143/2006-803, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. o nároku na náhradu trov konania **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcovia 1/ a 2/ **m á j ú** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 135c ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, § 216 ods. 2, § 255 ods. 1, § 257 CSP. V odôvodnení uviedol, že žalobcovia sa žalobou domáhali, aby súd uložil povinnosť žalovanému odstrániť časť stavby, resp. prístavby k budove bývalého mlyna, postaveného na parcele č. XXXX v obci Y., ktorej časť zasahuje do parciel č. XXXX/X a č. XXXX vo vlastníctve žalobcov. Žalobcovia ďalej uviedli, že v bezprostrednom susedstve ich pozemkov sa nachádza pozemok žalovaného (parcela č. XXXX), na ktorom je postavená budova mlynu, pričom rodinný dom žalobcov (postavený na predmetných parcelách č. XXXX/X a č. XXXX) má s budovou mlynu spoločný jeden múr. Žalovaný začal v roku 2002 s prestavbou budovy bývalého mlynu. Žalovaný nerealizoval len rekonštrukciu a opravu budovy mlynu, ale prakticky realizoval prístavbu k pôvodnej budove mlynu, ktorá čiastočne zasahuje do pozemkov žalobcov. Žalovaný realizoval predmetné stavebné práce bez súhlasu vlastníkov dotknutých pozemkov a bez právoplatného stavebného povolenia. Až po začatí týchto stavebných prác žalovaný požiadal stavebný úrad o vydanie rozhodnutia o dodatočnom povolení prestavby mlyna na polyfunkčný dom, pričom v súčasnosti je konanie o vydanie daného dodatočného stavebného povolenia prerušené. Žalobcovia vyzývali žalovaného, aby odstránil časť svojej stavby z ich pozemku, nakoľko žalovaný svojim postupom spôsobuje škodu na rodinnom dome žalobcov tým, že stavba polyfunkčného domu nie je zastrešená, dažďové vody stekajú z prístavby do rodinného domu žalobcov a stavba žalovaného bráni odtoku dažďovej vody z pozemku žalobcov. Žalovaný napriek výzvam neodstránil časť svojej stavby. Žalovaný navrhol zamietnuť žalobu z dôvodu, že žalobcovia nepreukázali vlastníctvo sporných parciel. Spočiatku žalobcovia so stavbou žalovaného súhlasili, neskôr súhlas odvolali a všetky ťažkosti spojené so stavbou spôsobuje stavebný úrad, ktorý doteraz nevydal stavebné povolenie.

2. Súd prvej inštancie zo znaleckého posudku č. 4/2011 Ing. Yvety Strhanovej zistil, že stavba na parcele č. XXXX je rozšírená prístavbou na parcele č. XXXX o výmere 1 m² a na parcele č. XXXX/X o výmere 5

m2. Z LV č. XXXX v k.ú. Y. vyplýva, že spoluvlastníkmi parcely č. XXXX/X a parcely č. XXXX, zastavané plochy a nádvoria, sú žalobca 1/ v podiele 227/384 a žalobca 2/ v podiele 157/384 a z LV č. XXXX v k.ú. Y. vyplýva, že vlastníkom parcely č. XXXX, zastavané plochy a nádvoria a stavby mlyna, súpisné č. XXX na tejto parcele je žalovaný v podiele 1/1. Zo záverov znaleckého posudku znalca Ing. Milana L'ahkého vyplynulo, že v dôsledku atmosferických vplyvov a nedokončením rozostavanej stavby mlyna dochádza k poruchám na rodinnom dome č. XXX vo vlastníctve žalobcov, ktoré sú zapríčinené pôsobením zrážkovej vody, jej zatečením do nosných konštrukcií a vlhkosťou. Dlhodobé pôsobenie nepriaznivých účinkov vlhkosti na stavebnú konštrukciu sa prejavuje zmenami v základovej škáre, podmáčaním, tvorbou trhlin v omietkach a murive. Zdokumentované trhliny neohrozujú bezpečnosť stavby, ale znižujú jej životnosť a nepriaznivo ovplyvňujú použiteľnosť budovy zo statického, hygienického a zdravotného hľadiska. Pokiaľ ide o presah realizovanej stavby objektu mlyna podľa vytyčovacieho náčrtu znalkyne Ing. Yvety Strhanovej, týmto presahom nedochádza k poškodzovaniu domu č. XXX. Dôvodom vlhnutia domu žalobcov je teda to, že rozostavaná stavba žalovaného nemá strechu, pokiaľ by sa strecha urobila, s najväčšou pravdepodobnosťou by k vlhnutiu rodinného domu žalobcov nedochádzalo. Pokiaľ by došlo k odstráneniu časti stavby žalovaného, ktorá zasahuje do pozemkov žalobcov, prvotný dôvod zatekania domu žalobcov by sa neodstránil, nakoľko len horné podlažia domu žalobcov vlnú v dôsledku nedostavanej stavby žalovaného. Najlepšie a trvalé riešenie na zamedzenie pretekania vody na rodinný dom žalobcov je postaviť strechu na stavbe žalovaného. Žalobcovia následne vyjadrili svoje stanovisko k veci tak, že by mal súd prvej inštancie rozhodnúť na základe už vykonaného dokazovania a na základe toho posúdiť účelnosť odstránenia časti stavby žalovaného, pričom nenavrhlí riešiť vec zriadením vecného bremena a za príčinu poškodzovania ich nehnuteľnosti považovali naďalej samotnú existenciu nedovolennej stavby žalovaného. Súd prvej inštancie ustálil, že stavba žalovaného zaberá pozemky vo vlastníctve žalobcov v rozsahu 6 m2. V uvedenom rozsahu presahu na pozemok žalobcov je táto časť stavby žalovaného neoprávnenou stavbou. Žalovaný k zásahu do pozemkov súhlas žalobcov nemal. Príčinou vlhnutia rodinného domu žalobcov je nedostavaná strecha na stavbe žalovaného, pričom presah stavby do pozemkov žalobcov v tejto situácii nie je podstatný a ani po odstránení časti stavby by sa situácia žalobcov nezmenila s poukazom na znalecký posudok znalca Ing. Milana L'ahkého. Iné dôvody účelnosti odstránenia časti stavby žalovaného, ktoré by súd prvej inštancie mohol posúdiť, žalobcovia neuviedli. Vzhľadom k tomu, že stavba žalovaného nie je dostavaná, neplní si žiadny účel, nie je možné stanoviť povahu a rozsah prípadnej hospodárskej straty, ktorá by odstránením jej časti mohla žalovanému vzniknúť. Možno konštatovať, že odstránením časti stavby žalovaného, hoci nedostavanej, by došlo k znehodnoteniu rozostavanej stavby ako celku. Na druhej strane do pozemkov žalobcov zasahuje predmetná stavba žalovaného v minimálnej miere v rozsahu 6 m2 a akým konkrétnym spôsobom to ovplyvňuje užívanie pozemkov, žalobcovia neuviedli. Na základe uvedeného súdu prvej inštancie odstránenie časti stavby žalovaného nepovažoval za účelné. S poukazom na ust. § 135c Občianskeho zákonníka zostali strany sporu v tomto smere nečinné a odmietli možnosť zriadiť za náhradu vecné bremeno a taktiež nenavrhlí iné možné usporiadanie vzťahov. Za daných okolností súd prvej inštancie žalobcu zamietol.

3. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 a § 257 CSP. Žalovaný bol v tomto konaní úspešnou stranou sporu, ale s použitím ust. § 257 CSP súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, a preto súd náhradu trov konania žalovanému nepriznal. Dôvody hodné osobitného zreteľa súd videl v tom, že napriek vyššie uvedenému, žalovaný zasiahol svojou stavbou do pozemku žalobcov, jeho nedokončená stavba spôsobuje škody na nehnuteľnosti žalobcov, pričom žalovaný nemá záujem stavbu dokončiť, prípadne realizovať opatrenia, ktoré by zabránili vzniku škody.

4. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku II. o nároku na náhradu trov konania, podal včas odvolanie žalovaný. Uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje v napadnutej časti za nesprávny. Z rozhodnutia súdu žalovaný nevie, v akom pomere bude rozdelená (ak vôbec bude rozdelená) suma 525,56 eur za znalecké dokazovanie znalcom Ing. Milanom L'ahkým, nakoľko bol žalovaný úspešný a predmetné napadnuté rozhodnutie pochopil v tom zmysle, že súd žalovanému nepriznal len preddavok na trovy znaleckého dokazovania vo výške 200 eur, ktoré žalovaný zaplatil súdu do pokladne. Žalobcovia na pojednávaní v záverečnej reči navrhli, aby v prípade ich neúspechu súd zväžil osobitné okolnosti pri rozhodovaní o trovách konania a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Následne žalovaný predniesol záverečnú reč, pričom až z napadnutého rozsudku sa žalovaný dozvedel, že súd žalobu zamietol a nepriznal mu náhradu trov konania, aj napriek úspechu. Pred vynesením rozsudku tak súd nedal žalovanému možnosť vyjadriť stanovisko k nepriznaniu trov konania z dôvodov hodných

osobitného zreteľa. Súd odôvodnil moderačné právo tým, že pri rozhodovaní o trovách konania platí zásada úspechu, ale v prípade dôvodov hodných osobitného zreteľa súd môže úspešnej strane sporu náhradu trov konania nepriznať. Existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa súd v napadnutom rozhodnutí riadne a presvedčivo neodôvodnil. Nie je možné zistiť, z akých dôkazných prostriedkov súd čerpal svoje zistenia, na základe ktorých aplikoval ustanovenie § 257 CSP. Nerešpektovanie týchto požiadaviek zakladá nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu o nepriznaní náhrady trov konania. Znalec tvrdil, že odstránenie časti stavby žalovaného nebude mať za následok úplné zastavenie poškodzovania rodinného domu žalobcov. Faktom ostáva, ako to vyplýva i zo znaleckého posudku, že žalovaný svojou časťou stavby zasiahol nejakým spôsobom do majetkovej sféry žalobcov, ale tento zásah budú musieť žalobcovia riešiť iným spôsobom ako to riešili doteraz. Stavba žalovaného spôsobuje škody na rodinnom dome žalobcov z dôvodu, že táto stavba nemá strechu, tak ako to bolo ustálené znalcom. Žalobcovia vedeli, že bez právoplatného rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby nebude môcť žalovaný svoju stavbu dokončiť bez toho, aby bola celá stavba so strechou zbúraná. Žalobcovia sa tak žalovanému mstia za zatečený rodinný dom, za čo žalovaný ani nemôže. Žalovaný nemá záujem na zbúraní svojej stavby, do ktorej investoval nemalé finančné prostriedky. Po vydaní právoplatného rozhodnutia o dodatočnom stavebnom povolení chce žalovaný stavbu minimálne zastrešiť a zabrániť škodám na vlastnej nehnuteľnosti, pričom uvedené správanie žalovaného nie je dôvodom na to, aby súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Opatrenia, ktoré žalovaný na svojej stavbe urobil boli dostatočné na to, aby zabránili škodám na rodinnom dome žalobcov, čo potvrdili znalci a aj štátny stavebný dohľad, ktorý zistil, že na stavbe žalovaného zo strany susediaceho rodinného domu žalobcov bola vyhotovená izolácia z lepenky IPA a na tejto susediacej strane nie sú známky vlhkosti, či vydutia, až na stred spoločného múru, kde je časť lepenky oddelená od múru a pod ňou je vzduchová medzera, pričom žalovaný tento nedostatok odstránil. Žalobcovia tým, že sa domáhali odstránenia stavby žalovaného, s ktorou súhlasili, chceli zabrániť zatekaniu do ich rodinného domu, konali v rozpore s dobrými mravmi, takéto konanie je nezákonné a nie je dôvod na to, aby za takéto konanie žalobcu súd žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že žalovanému náhradu trov konania prizná ako aj náhradu trov odvolacieho konania.

5. Žalobcovia 1/ a 2/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedli, že považujú rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti za správny a odvolacie námietky žalovaného za nedôvodné. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že časť stavby zriadenej žalovaným sa nachádza na pozemku vo vlastníctve žalobcov, na ktorom nemá žalovaný oprávnenie stavbu zriadiť. Táto skutočnosť bola preukázaná znaleckým posudkom č. 4/2011 zo dňa 10.05.2011. To znamená, že v tej časti, v ktorej je časť stavby žalovaného umiestnená na pozemku žalobcov, ide o stavbu neoprávnenú, pričom tento právny záver vyplýva aj z uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5Co/214/2013-395 zo dňa 25.06.2014, ktorým bol zrušený predchádzajúci rozsudok súdu prvej inštancie. Pokiaľ ide o dôvod, že nedokončená stavba žalovaného spôsobuje škody na rodinnom dome žalobcov, aj tento vyplynul z vykonaného dokazovania. Je zrejmé, že po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie a po vrátení veci na ďalšie konanie bol vyhotovený znalecký posudok č. 01/2016 zo dňa 29.04.2016, v ktorom znalec ustálil, že v dôsledku existencie zrealizovanej prístavby mlyna dochádza pôsobením atmosférických vplyvov a nedokončením rozostavanej stavby k poruchám na rodinnom dome žalobcov, ktoré sú zapríčinené pôsobením zrážkovej vody, jej zatečením do nosných konštrukcií a vlhkosťou. Uvedené dlhodobé pôsobenie nepriaznivých účinkov vlhkosti sa prejavuje zmenami v základovej škáre, podmáčaním a tvorbou trhlín v omietke a v murive, ktoré znižujú trvanlivosť konštrukcie a znižujú životnosť budovy. Znalec Ing. Milan Ľahký ustálil, že dôvodom vlhnutia rodinného domu žalobcov je absencia strechy na rozostavanej stavbe žalovaného, pričom ak by bola spravená strecha, tak by s najväčšou pravdepodobnosťou k vlhnutiu rodinného domu žalobcov nedochádzalo. Znalec tiež tvrdil, že ak by došlo k odstráneniu časti stavby žalovaného, tak prvotný dôvod zatekania rodinného domu žalobcov by sa neodstránil. Z dôvodu týchto záverov znalca súd prvej inštancie dospel k záveru o neúčelnosti odstránenia časti stavby žalovaného, čo žalobcovia nerozporovali. Podstatné pre danú vec vo vzťahu k správnosti rozhodnutia súdu o náhrade trov konania v zmysle vykonaného dokazovania, príčinou devastácie rodinného domu žalobcov bola stavebná činnosť žalovaného, ktorý nerešpektoval ani opatrenia uložené stavebným úradom. Žalovaný si svojím postupom zjavne nespĺnil ani všeobecnú prevenčnú povinnosť vyplývajúcu z ust. § 415 Občianskeho zákonníka. Žalovaný dlhodobo nevykonával žiadne opatrenia, ktorými by zabránil vzniku škôd alebo aspoň zmiernil ich následky na majetku žalobcov, nakoľko nedokončená stavba žalovaného spôsobuje škody na rodinnom dome žalobcov, čo bolo v konaní preukázané. Pokiaľ ide o dôvod, že žalovaný nemá záujem stavbu dokončiť, tak žalobcovia poukázali na vyjadrenia žalovaného na

pojednávani dňa 09.03.2015, kde uviedol, že toho času nie je v jeho silách a možnostiach stavbu dokončiť a chcel by danú stavbu ponúknuť na predaj. Taktiež na pojednávaní dňa 26.01.2017 žalovaný uviedol, že v súčasnosti nemá finančné prostriedky na dokončenie stavby. Pokiaľ žalovaný v odvolaní uviedol, že po právoplatnosti napadnutého rozhodnutia stavbu minimálne zastreší a zabráni tak škodám na vlastnej nehnuteľnosti, ide o účelové vyjadrenie. Podľa žalobcov je preukázaná existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa, na základe ktorých súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania a toto rozhodnutie je správne a zákonné. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalobcovia navrhli, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil a priznal žalobcom náhradu trov odvolacieho konania.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcov uviedol, že súhlasí so zisteniami súdom prvej inštancie, že svojou stavbou zasiahol do pozemku žalobcov v rozsahu 6 m², pričom tento zásah žalovaného nie je dôvodom hodný osobitného zreteľa, nakoľko žalovaný tak urobil so súhlasom žalobcov. Žalobcovia v žalobe klamú, že žalovaný s prácami na stavbe začal v roku 2002, nakoľko stavbu začal budovať už v roku 1999. Uvedené vyplýva z listu obce Y. zn. 1062/2004, ktorý bol adresovaný a doručený Krajskému stavebnému úradu a v ktorom stavebný úrad uviedol, že žalovaný začal v roku 1999 bez stavebného povolenia s prestavbou mlynu s tým, že pôvodnú stavbu zo severovýchodnej a juhovýchodnej strany rozšíril a zmenil aj priestorové usporiadanie pôvodnej stavby. Takto postupoval žalovaný až do 24.07.2004, kedy požiadal stavebný úrad o dodatočné stavebné povolenie, kedy mala stavba žalovaného štyri podlažia. Žalobcovia ďalej zavádzali, že dostali od žalovaného informácie, podľa ktorých mala stavebná činnosť žalovaného spočívať len v rekonštrukcii a oprave budovy mlyna. Žalovaný pred začatím stavebných prác na mlyne informoval žalobcov o rozsahu prác a mohli tak vedieť, že sa k mlynu pristavuje a nejde len o rekonštrukciu alebo opravu mlyna. Vzhľadom na oplotenie parcely č. XXXX vo vlastníctve žalobcov, za ktorou žalovaný staval, tak až počas merania pre geometrický plán žalovaný zistil, že stavba zasiahla aj do parcely č. XXXX, o čom informoval žalobcov. Parcela č. XXXX/X bola na LV č. XXXX zapísaná žalobcom v roku 2002. Pokiaľ žalobcovia namietali, že neboli účastníkmi stavebného konania a nedozvedeli sa o rozsahu stavebnej činnosti žalovaného, tak v žiadosti o dodatočné povolenie stavby doručené stavebnému úradu dňa 24.07.2002 žalovaný uviedol žalobcov ako účastníkov stavebného konania. Podľa vyjadrení žalobcu v predmetnom konaní, sa mal žalobca sťažovať žalovanému, hneď ako začal žalovaný so stavebnými prácami, pričom uvedené nie je pravda. V čase začatia stavebnej činnosti, žalobca ešte neovládol parcelu č. XXXX/X, preto sa v tej dobe nemohol ani sťažovať, že žalovaný zasiahol stavbou do jeho parciel. Dňa 10.06.2004 žalovaný stavebné práce prerušil. Odvolací súd v uznesení sp. zn. 5Co/214/2013 zo dňa 25.06.2014 uviedol, že je potrebné prihliadať aj na dôvody, pre ktoré vlastníč pozemku riadne nezakročil proti neoprávnenej stavbe v čase jej realizácie, ak vedel o takej stavbe, tiež v dobe, ktorá od zriadenia stavby uplynula. V prípade, že vlastníč pozemku o neoprávnenej stavbe vedel a bez vážneho dôvodu sa na stavebnom úrade alebo na súde nedomáhal zastavenia stavebných prác a bráni sa až po dokončení stavby, je potrebné zväžiť, či jeho konanie nie je šikanovaním a či by rozhodnutie o odstránení stavby nebolo v rozpore s dobrými mravmi. Po zastavení prác na stavbe žalobcovia výzvou zo dňa 06.12.2004 vyzvali žalovaného, aby odstránil stavbu na parcelách č. XXXX a č. XXXX/X, ktoré vlastní. Takéto požiadavky žalobcov sú v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko počas výstavby žalobcovia nič nenamietali. Rodinný dom žalobcov poškodzuje len dve opatrenia uvedené v zápisnici zo dňa 10.06.2004, ktoré nespochybnil ani znalec. Ide o zastrešenie stavby žalovaného strešnou konštrukciou a vykonanie klampiarskych prác na streche rodinného domu žalobcov, aby sa zmenil sklon horizontálneho odkvapu. Tieto opatrenia sú nezákonné, v rozpore s ustanoveniami stavebného zákona, nakoľko výstavbu strešnej konštrukcie je možné povoliť iba v konaní o dodatočnom povolení zmeny stavby a nevyhnutné úpravy na susednej stavbe je možno nariadiť iba vlastníčkovi tejto nehnuteľnosti alebo vo verejnom záujme. Zastrešenie stavby bráni žalobcovia tým, že sa odvolali proti dodatočnému povoleniu stavby, ktoré bolo zrušené odvolacím orgánom a bez právoplatného rozhodnutia vo veci nemôže žalovaný vykonať zastrešenie.

7. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výroku II. o nároku na náhradu trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP v konečnom dôsledku ako vecne správny potvrdiť.

8. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., odvolaním napadnutý nebol, a preto zostalo rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti právoplatné a rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobcovia sa domáhali odstránenia časti stavby (prístavby k budove mlynu) žalovaného postavenej na parcele č. XXXX, v k.ú. Y., ktorá zasahuje v rozsahu 6 m² do parciel č. XXXX/X a č. XXXX vo vlastníctve žalobcov, na ktorých parcelách majú postavený rodinný

dom. Žalobcovia svoju žalobu odôvodnili tým, že ich rodinný dom má spoločný jeden múr so stavbou žalovaného, pričom žalovaný vykonával stavebnú činnosť, resp. prístavbu bez súhlasu žalobcov a bez stavebného povolenia na pozemku žalobcov v rozsahu 6 m². Okrem iného v dôsledku nedokončenej stavby v podobe chýbajúceho zastrešenia stavby žalovaného dochádza na rodinnom dome žalobcov k pôsobeniu zrážkovej vody, k zatekaniu nosných konštrukcií a k vlhnutiu horných podlaží rodinného domu. Uvedené závery vyplynuli zo znaleckého posudku znalca Ing. Milana L'ahkého, v ktorom bolo tiež konštatované, že k zamedzeniu vlhkosti horných podlaží rodinného domu by došlo zastrešením stavby žalovaného, pričom prvotný dôvod zatekania rodinného domu žalobcov by sa tak neodstránil. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudok žalobu zamietol z dôvodu neúčelnosti odstránenia časti stavby žalovaného a napriek tomu, že žalovaný bol v predmetnom konaní úspešný, súd mu nepriznal náhradu trov konania s poukazom na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP.

10. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

11. Podľa § 257 CSP súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

12. V sporových konaniach sa pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu (§ 255 ods. 1 CSP). Podľa tejto zásady súd strane, ktorá mala v konaní úspech, prizná nárok na náhradu trov konania podľa jej pomeru úspechu v konaní a to proti strane neúspešnej. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. Úspech v konaní teda treba chápať v závislosti od výsledku súdneho sporu, pričom pod úspechom treba rozumieť úspech v zmysle procesného výsledku.

13. Povinnosť priznať náhradu (účelne) vynaložených trov konania v plnom rozsahu úspešnému účastníkovi platí za predpokladu, že súd nevyužije možnosť rozhodnúť v súlade s ustanovením § 257 CSP (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 17. októbra 2011, sp. zn. 7 Cdo/129/2011).

14. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) a zo zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, príp. zo sociálnych aspektov. Súd pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery strán, okolnosti, ktoré stranu viedli k uplatneniu nároku na súd a ich postoj v konaní. V súlade s Nálezom Ústavného súdu SR zo dňa 10.10.2018, sp. zn. I. ÚS 168/2018 je preto potrebné pri rozhodovaní prihliadať na základné zásady (charakter sporu a procesnú situáciu). Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia individuálnych okolností konkrétnej veci. Ustanovenie § 257 CSP však neslúži na zmierňovanie, alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami a jeho použitie neodôvodňuje len sama skutočnosť, že strana nie je solventná, alebo že zárobková a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia ako u jej protistrany.

15. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania správne podľa § 255 ods. 1 CSP za súčasnej aplikácie § 257 CSP tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie dôvody hodné osobitného zreteľa pri rozhodovaní o trovách konania videl predovšetkým v tej skutočnosti, že aj napriek zamietnutiu žaloby z dôvodu neúčelnosti odstránenia časti stavby žalovaného, žalovaný svojím konaním, resp. svojou nepovolenou stavbou zasiahol do pozemku žalobcov a v dôsledku nedokončenej stavby a chýbajúceho zastrešenia stavby vzniká žalobcom škoda na rodinnom dome, ktorý má spoločný jeden múr so stavbou žalovaného. Neobstojí tak námietka žalovaného, že bol v konaní úspešný a nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov konania, nakoľko má záujem na zastrešení svojej stavby po právoplatnom rozhodnutí o dodatočnom stavebnom povolení a vykonal všetky potrebné opatrenia na odvrátenie škody. Odvolací súd konštatuje, že aj napriek úspešnosti žalovaného v predmetnom konaní, znaleckým posudkom č. 4/2011 Ing. Yvety Strhanovej bolo ustálené, že stavba žalovaného je rozšírená prístavbou, ktorá zasahuje do pozemkov žalobcov v rozsahu 6 m², pričom žalovaný nemal na takú stavebnú činnosť súhlas od žalobcov a išlo o nepovolenú stavbu, nakoľko žalovaný nedostal dodatočné stavebné povolenie. Žalovaný tak postavil časť prístavby na cudzom pozemku, čím zasiahol do vlastníckych práv žalobcov. Žalovaný tvrdil, že na stavbe nevykonáva stavebnú činnosť od roku 2004. Taktiež neobstojí námietka žalovaného, že zastrešením svojej stavby sa úplne nevyrieši problém vlhnutia na rodinnom dome žalobcov. Odvolací súd má za to, že zo záverov znaleckého posudku vyplynulo, že horné podlažia rodinného domu žalobcov vlhnú v dôsledku rozostavanej stavby žalovaného a pokiaľ by došlo k zastrešeniu stavby žalovaného, s najväčšou pravdepodobnosťou by k vlhnutiu horných podlaží nedochádzalo, pričom prvotný dôvod zatekania a vlhnutia v dolných podlažiach rodinného domu by sa neodstránil a žalobcovia by museli vykonať potrebné úpravy na odstránenie nedostatkov v

dolných podlažiach. Z uvedeného vyplýva, že v dôsledku nedokončenej stavby žalovaného dochádza k negatívnym vplyvom a dôsledkom v hornom podlaží rodinného domu žalobcov, ktoré sú spôsobené tým, že stavba žalovaného nie je zastrešená a dochádza tak k zatekaniu vody do nosných konštrukcií rodinného domu žalobcov. Pokiaľ žalovaný namietal, že nemal možnosť vyjadriť sa pri rozhodovaní o trovách konania k dôvodom hodným osobitného zreteľa, odvolací súd záverom konštatuje, že žalovaný mal možnosť vyjadriť sa k uvedeným skutočnostiam na pojednávaní v záverečnej reči, pričom tak neurobil. Z vykonaného dokazovania v priebehu konania je nepochybné, že žalovaný svojim konaním zasiahol do vlastníckych práv žalobcov a svojou stavebnou činnosťou tak spôsobil škody na rodinnom dome žalobcov. Z uvedeného dôvodu teda aj podľa odvolacieho súdu boli v danom prípade pri rozhodovaní o náhrade trov konania splnené zákonné podmienky na aplikáciu vyššie citovaného ust. 257 CSP v zmysle konštatovaných dôvodov súdom prvej inštancie a odvolacieho súdu. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie správne rozhodol, keď žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. o nároku na náhradu trov konania ako vecne správny potvrdil.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešným žalobcom odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100%, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).